

Rik leseropplevelse

Tordis Ørjasæter
Stadig fortsetter jeg å leve
Oslo: Cappelen Damm, 2024
108 s.
ISBN 9788202845988

Michael 2024; 21: 502–503
doi: 10.5617/michael.11949

Dette er en bemerkelsesverdig bok. Forfatteren er 97 år, fysisk svekket, men i høy grad åndelig sprek. Hun skildrer egen tretthet og nedsatt yteevne, men er klart-seende. Hun skuer både tilbake og fremover. Boken er lettlest, men tung på innhold og tanker, og det bør derfor leses et par kapitler av gangen.

Tordis Ørjasæter er en velkjent og velrennomert forfatter og professor i spesialpedagogikk. Hun skrev tidlig en bok om sin autistiske og psykisk utviklingshemmede sønn, *Boka om Jan Tore* (1976), og hun vant senere Brageprisen for biografien om Sigrid Undset (1993).

Hovedtemaet er tanker om slutten av livet og døden. Hun skriver om den subjektive opplevelsen av å bli veldig gammel, ja, så gammel at alle hennes jevnaldrende ikke er der lenger. Hun reiser viktige spørsmål om hva som gjør livet verdt å leve, med så mye tap av nære relasjoner som ektefelle, nære venner og slektninger. Hennes egne erfaringer knyttes opp til litteratur og er rikt belagt med henvisninger.

Jeg synes refleksjonene om døden er særlig verdifulle. Vi snakker ikke så mye om døden, men møtes i begravelser og minnestunder. Hun gir mange

perspektiver på det å leve videre med vissheten om at døden nærmer seg ubønhørlig, og hun deler tanker om hva som skjer, og om det finnes et liv på den andre siden. Mot slutten knytter hun dette særlig opp til Kristin Lavransdatter i forskjellige faser av livet. På få linjer gir hun et konsentrat av denne klassikeren i norsk litteratur.

Boken er dypt personlig, men allmenngyldig. Jeg anbefaler den sterkt som berikelse og kanskje til og med samtale dersom vi tør å snakke om noe vesentlig vi fortier i det daglige.

Arvid Heiberg
arvid.heiberg2@gmail.com

Arvid Heiberg er professor emeritus og overlege i medisinsk genetik ved Oslo universitetssykehus.